

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cratoni Monacho. 74.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

confiant, minimè verantur, imò etiam iubentur. Atque hac ratione Sabbatum quidem per operationem pollui continet: Sacerdotes autem, propter operatio- nis diuersitatem, extra culpam esse.

Calliope Presbytero. 73.

*Cur Deus
tempa-
sua ful-
mine se-
riat.*

4.R.25.

Zach.11.

Mirari te dixisti, quā fiat, vt Deus, cùm metum terræ immittit, templis suis minimè parcat. At certam huius rei declaratio- nem in diuinis libris habes. Nec verò mo- rore atque animi anxietate consternéris ob ea quā nunc fieri vidisti. Nam vt sanctæ arcæ minimè pepercit, verū eam v- nā cum ipsis sacerdotibus qui deliquerāt, barbaris dedidit, & urbem sanctificatio- nis, & Cherubim gloriae, & stolam, & pro- phetiam, & vocationem, & Thumim in cō- culationem & contaminationem Gentibus addixit: ita ne nunc quidem ab omni labore puris mysteriis parcit: vt dum suis au- lis minimè parcit, terrorēm iis, qui peccāt, iniiciat; atrociorēm videlicet pœnam ob ea, quā agunt, expectantibus. Vlulet enim abies, quia cecidit cedrus. Fortibus cadē- tibus, imbecilliora erudiantur.

Cratoni Monacho. 74.

Ioan.19.

Math.3.

Quod vestitus mollities, & subtilitas, colorque elegans, religiosæ ac Deo gratæ exercitationis regulam minimè seruent, Theologum Ioannem interroga, Domini tunicam describentem: ac tibi dicet, Erat autem tunica eius inconsutilis desuper cō- texta per totum. Quis autem vestis illius vilitatem ignorat? vt qua Galilæorum pau- peres vrantur: apud quos etiam maximè huiusmodi vestis genus fieri solet, arte quadam, vt pectoralia, retractim cōsutum. Audi etiam Matthæum, cùm de Ioanne Baptista verba facit: ac tibi dicet, Ipse autē Ioannes habebat vestimentum ex pilis ca- melorum. Vide item illum animi magnitudinē prædictum ac diuino spiritu afflatū Lucam, Herodis fastum narrantem; atque

ἀλλὰ καὶ πάρ' αὐτῷ γένος κελεύον- ται. καὶ συμβάνει Σεβηλόθαμον μὲν πόσακτον τῇ ἐργασίᾳ· αναπτύξε- εῖναι τους ἵερεis τῇ Διαφορᾷ τῆς ἐργασίας.

Καλλιοπίω φρεσβυτέρῳ. ογ.

Θαυμάζειν ἔφης, ὅπως τὸν ἑαυτὸν θεὸς ἀνακτῶν γε φέρεται, ὅπε Φόβον τῇ γῇ ἐπαφίσιν. ἀλλ' ἔχεις τὸν τοιούτον θεόν πινακτῆς τὸν τούτων ἀκριβῆ πινακῖς. Διαστήφοντο. καὶ μὴ ἄλινε ἐφ' οἷς νῦν γενομένοις ἐώχουνται: εἰ γάρ τῆς ἀγίας κιβωτοῦ οὐκ ἐφέστητο, ἀλλ' ἐξέδοτο ταῦτα ἀλοφύλοις σὺν ἱερεῦσιν α- ποτοῖς ἀγορίσαστο, καὶ πόλιν ἀγάσσια- ποτοῖς, καὶ χρονιβίαις δόξαις, καὶ τολμήν, καὶ περιπτειαν, καὶ γέρσημα, καὶ δίπλω- σιν, εἰς καταπάτημα καὶ μασμὸν ἀ- πέδητο ἔθνεσιν, οὐδὲ τὸν νῦν ἀγράν- ποτοῖς φέρεται μιτησίων, ἵνα τὸν αὐτὸν αὐλῶν ἀφειδῶν, εἰς Φόβον τοὺς πλα- ούτας κλίνην, ἀπηνεγέραν τοῖς μένοντας ἐφ' οἷς πράττουσι πινακίσιαν. ὁ λολυζ- ποτοῖς πάτητος, ὅπι πέπλωκε κέδρος; τὸν ἰχυρῶν πιστόντων, τὰ ἀδενέ- εχα πινακίδα.

Κεράπονι μοναχῷ. οδ.

Οὐ πλακέα, καὶ λεπτότης, καὶ εὐ-
χειρία ιμάτιων οὐ σώζει τῆς κατὰ θεὸν
ἀποκίνεστα τὸν κανόνα, ἐρώτησον Ιωάν-
νην τὸν Θεολόγον, τὸν τὸν κινέις Δια-
χράφοντα χτανά, καὶ φράσει σοι, ὅ-
δε χρόνον αὐτῷ τὸν ἀράφος ὡν τὸν ἀ-
νιψιν ὑφαστὸς δὲ ὄλε. πίς δὲ ἀγνοα
τὸν εὐτέλειαν τῆς ἐσθῆτος ἀκείνης, ἥ-
δη οἱ πλαχεῖ κέχεινται τὸν σαλι-
λάχων, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μάλιστα τοιότο
φιλεῖ γίνεσθαι ιμάτιον, τέχνη πινίας αἱ
γηθοδεμίδες ἀνάκρυσαν ὑφαινόμενο-
μά τε δὲ καὶ τοῦτο τὸ θεῖον Ματθαῖον,
Ιωάννην τὸν Καπηλὸν ἀπαγγελλοντος,
καὶ ἐρεῖ σοι: αὐτὸς δέ ὁ Ιωάννης εἶχε τὸ
εἰδύμα αὐτῷ διπλό τειχόν καμπλά.
Βλέπε καὶ τὸν μεγαλόφρονα καὶ θεο-
φόρον Δικηγόρον Ηράδη τύφον ἴσο-
ροιλα

ροῦντα, καὶ ἵν οὐ μηπήχετο ἐδῆτα
Διδάσκαλοντα, καὶ τοὺς τὰ μαλακέ
δὲ φοροῦσας, εἰ τοῖς οἴκοις τὸν Κα-
τιλέων τεῖβεδα λέγοντα. ἀλλ' οὐχ
ἄξια τῷ γερεφῷ νυμφῶν ἀτράποντας
τὰ ἀκόμητα. εἰ οὐδὲ τέττα θεινυμεῖς,
τίλιοις τῷ θεοῦ ἡδὺν εὐτελῆ ἐδῆ-
τα μηδοῦ. οὐδὲ θρύψις, τῆς ἀνταῦθα
τυγχάνει Βλακεῖας, οὐ τῆς ἄνω φω-
τοφορεῖας.

Ιωάννη ἑρμῆτη. 05.

Εἰός δέριος εἰς ἑρμονὸν ἀνθρώπη περα-
θῆνται, θεός ἀνὴρ ἐναγρωπίος, δι' ἡμᾶς,
πι θαυμάζεις, εἰ αὐτὸς εἰσ' ἑρμίας διά-
γων περιεστομοῖς, οὓς λέγεις, παλάνεις,
ωρέστεχε οὐδὲ μόνη τῇ νίκῃ τῷ σε-
σοῦ νομίμως γνομένῳ. κανοδόξια γάρ
ἐκφατήσῃ, ή υπερφανία ἐσβεδή. φι-
λαργυρεῖα πετελύθη, καὶ οὐδὲ ἔνα-
τιας ἐτεράπτη, ψάλει τὸν οἰκεῖον βέ-
λον. Διεπερονῆσαι οὐχίσσας. καὶ εἴκο-
πας αὐδρίσῃ καὶ τὸν πρωσοκόντων τὸ
ψυχρὸν ξιφῶν υπερανάχης απίλυτεῖαι
κτητοκύδνος τίλιον ἀπάθειαν, ἄγγελοι-
σοι μέσει τίλιον πάλιν Διδύκονος τον,
δούλιοις ὑπηρετούμενοι, ἐπειδὴ τόπο
τε φέρει φύλετο, ἀλλὰ γινητικῶς
τεφανῶντες σε. τόπουν γαρ ἔχει με-
σθίον ὁ τον παρόντας ἀγάντα γενναῖος
ανδριζόμενος.

Τῷ αὐτῷ. 05.

Οἱ λίθοι, ἀρτοὶ τῷ θεῷ ζειτῦ ἢ γε-
γόνται, δέεται, θέλει, τὸν οὐρανὸν τὸν θαυ-
μάτων ὅπι μὴ παθότος, οὐδὲ οἱ κακόχο-
λοι ῥιτορεύσονται, ἀλλὰ τῆς αἵτοσεως
ματάσσας θόνος, καὶ τῷ ζητοῦσιν πρε-
πόντος. θεὸς γαρ πάντες εὐθυνή, καὶ
μέτωπος, καὶ ζεύς τοι τοι. ἐντα δὲ
τὸ φεύγειον το ζητούμενον, καὶ τὸ θαυ-
ματηργεῖον πάντας τοὺς ἀγαγόντας.

cam, qua indutus erat, vestem traducentē; *Act. 12.*
eōsque, qui mollia indumenta gerunt, in
regum domibus versari dicentem. At hu-
iusmodi vestimenta spirituali illo thala-
mo, fulguris in modum rutilante, minimè
digna sunt. Quamobrem si huius deside-
rio teneris, vilem Dei nostri Iesu vestitum
imitare. Nam mollities præsentis lasciuia
est, non cœlestis splendoris.

Ιωάννη ἑρμῆτη. 75.

Cum Christus, qui Deus erat, atque no-
stra causa humanitatem induerat, in de-
sertum, ut tentaretur, ductus fuerit, quid
miraris, te in solitudine degentem, tenta-
tionibus, ut inquis, conflictari? Ad solam
igitur Christi victoriam legitimè partam
animū adiice. Inanis enim gloria calca-
ta est, extincta superbia, oppressa avaritia,
pudorēque suffusus aduersarius, ut qui
nulla sagittarum suarum ipsius pectus tra-
iicere potuisset. Ad eundem igitur modū
si tu quoque eam, quam par est, animi ma-
gnitudinem præstiteris, gladiisque, quibus
anima conuulneratur, superatis, te in ani-
mi tranquillitatem asserueris; angeli tibi
post victoriam ministrabunt: non quidem *Ibid.*
seruilem in modum ministrantes (quan-
doquidem hoc soli Deo debebatur) verū
victoris in morem caput tuū corona cin-
gentes. Hanc enim mercedem habet, qui
in præsenti certamine strenue se gerit.

Eidem. 76.

Quod lapides à Christo in panes mini-
mè conuersi sint (vir præstantissime) non
idcirco factum est, quod edendorum mi-
raculorum tempus nondum adesset, quæ
admodum malè feriati homines garriunt:
sed quia petitio vana erat, & peritore di-
gna. Deus enim omnia cum pondere, ac *Sep. II.*
mensura, & necessitate largitur. Vbi autē
quod quæritur superuacaneum est, illuc
quoque miracula edere prorsus intempe-
stium est.

• C iiiij